

ת"פ 16223/11/13 - מדינת ישראל נגד ענאד אבו אל חסן, עבדאללה אבריץ

בית משפט השלום בפתח תקווה

08 מאי 2014

ת"פ 16223-11-13 מדינת ישראל נ' אבו אל חסן ואח'
16256-11-13

בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. ענאד אבו אל חסן (נדון)
2. עבדאללה אבריץ
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאל אהרוני ועו"ד רחל אוליבה תמם

הנאשם 2 הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם 2 מתמחה גב' שיר נובג ממשרד עו"ד אלון דוידוב

מתורגמנית לערבית גב' ג'מאל חיידר - שעת תחילת הדיון 11.50.

גזר דין לנאשם 2

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע בצוותא חדא, בניגוד לסעיף 406 (ב) ביחד עם 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), היזק לרכוש במזיד בצוותא חדא, בניגוד לסעיף 452 לחוק ביחד עם סעיף 29 לחוק, ושהייה שלא כדין, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
2. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם התפרץ לבית מגורים במושב רינתיה, ביחד עם אחר, בכך ששברו את מנעול הסורג, עיקמו את הסורג ונכנסו דרך המרפסת. השניים גנבו מהבית טלוויזיה ואת מתקן התליה שלה, בעוד הנאשם שוהה שלא כדין בישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע בערכים חברתיים של שלום הציבור, רכוש, ובריבונות.

עמוד 1

המדינה. נטען כי העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בתחושת הביטחון של הפרט ובאובדן בטחונו בביתו. עוד נטען, כי העבירות אותן ביצע הנאשם קלות לביצוע בעוד שסיכויי התפיסה קלושים. נדרשת מהמדינה השקעת משאבים עצומה על מנת להתגבר על התופעה, וכתוצאה מעבירות הרכוש נגרם הן נזק ישיר לרכוש והן נזק כלכלי עקיף הנובע מהצורך להשקיע באמצעי מיגון ובביטוח. כן נטען שעבירות הרכוש טומנות בחובן סיכון טבוע של הסלמה לאלימות וסיכון חיי אדם.

באשר לנאשם שלפניי נטען כי היה צורך בהכנסת כוחות מיוחדים לשטחים שאינם בריבונות ישראל על מנת לעוצרו, פעולה שחשפה את כוחות הביטחון לסיכון ממש. נטען כי נסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגות מפני הצורך להרתיע, הן את הנאשם שבפניי והן את הרבים, וכי הנאשם נכנס לישראל על מנת לבצע עבירה ושלא על מנת להתפרנס, תוך קשירת קשר עם אחרים לשם כך.

לפיכך, טענה המאשימה כי מתחם העונש הראוי בנסיבות העניין נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל לכל העבירות בהן הורשע הנאשם. המאשימה הוסיפה, כי לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 3 הרשעות קודמות, בעבירות גניבה, ידיו אבנים, כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר, הפרת הכרזת שטח סגור, החזקת נכס חשוד כגנוב ועוד, הוא אינו מכה על חטא ואינו מבין את הפסול במעשיו, ולא לקח אחריות על מעשיו. לפיכך עתרה להשית על הנאשם עונש הנמצא ברף העליון של המתחם. עוד נטען כי מאחר שמדובר בעבירות למטרות כלכליות יש להשית על הנאשם פיצוי וקנס.

4. ב"כ הנאשם טען כי על אף הכפירה בתיק, בניהול ההוכחות עשתה ההגנה כל שניתן כדי לחסוך את זמנו של בית המשפט. נטען כי מתחם הענישה מתחיל ממאסר על תנאי ושל"צ, בניגוד לרף התחתון לו טענה המאשימה, והוגשה פסיקה כתימוכין לטענה זו. ב"כ הנאשם היפנה לכך שנאשם 1 בתיק זה הופנה לקבלת חוות דעת הממונה על ע"ש, והגיש את כתב האישום המתוקן בו הודה נאשם 1. כן הוגש גזר דינו של בית המשפט הצבאי בשומרון, במסגרתו הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות של החזקת רכוש חשוד כגנוב, והפרת הוראה בדבר סגירת שטח, ולא בגין עבירות התפרצות כפי שנרשם בגליון הרישום הפלילי. לפיכך, נטען, הורשע הנאשם אך פעם אחת בגין עבירת גניבה, בשנת 2006, ואין לראות בו מי ששב ומבצע עבירות התפרצות.

כן נטען כי הנאשם נמצא במעצר חצי שנה, בתנאים קשים הנובעים הן מהיותו עצור והן מהיותו תושב השטחים, אשר אינו נהנה בפועל מביקורי משפחות וחופשות. בשל האמור, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו.

5. **הנאשם** טען בדברו לעונש כי בתו בת ה-9 נפגעה בראשה לפני כחודש, וסובלת עקב כך מבעיות, ותמך טענתו זו במסמך מהרשות הפלשתינאית. עוד ציין את היותו אב לחמישה ילדים. בשל אלו ביקש להקל בעונשו, בין היתר כדי שיוכל לסעוד את בתו. הוא טען כי הוכה במהלך מעצרו ונפגע באוזנו, אולם לא הוגשו מסמכים בנוגע לכך.

דין וגזירת הדין

6. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הינם זכותו של אדם לביטחון ולתחושת בטחון, זכותו להגנה על קניינו, הגנה על הסדר הציבורי וריבונות ישראל. העבירות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות נפוצות אשר הפכו למכת מדינה, ומהוות פגיעה קשה בפרטיות ובתחושת הביטחון של הפרט כי ביתו הוא מבצרו. מדובר בעבירות קלות באופן יחסי לביצוע, ואשר קשה לתפוס את מבצעה. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה שבביצוע עבירת ההתפרצות, בפרט לבית מגורים.

ברע"פ 10551/09, מרק יורובסקי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), נקבע בהקשר לכך:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

ברע"פ 3297/10, איליה וולקוב נ' מדינת ישראל, נקבע:

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות".

כן פגע הנאשם בערך של יכולת המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. שהייה בלתי חוקית בישראל מערערת את ביטחון האזרחים ואת ביטחון המדינה. על מנת למגר תופעה זו, וכדי להביא את החשודים לדין, נדרשים כוחות הביטחון במדינה להפעיל משאבים רבים, לרבות זמן וכסף, ובענייננו - אף לסכן את חייהם כאשר הם נכנסים לשטחים שאינם בריבונות המדינה, כדי לבצע מעצרים.

8. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לס' 40'ג' לחוק, יש להתחשב גם בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפניי הנאשם התפרץ לבית כאשר הוא שובר ומעקם את המנעול והסורג. המדובר בעבירה שלצידה עונש של 7 שנות מאסר. הנאשם ביצע את המעשה בצוותא עם אחר אשר לא נתפס, עובדה המחדדת את הקושי שבתפיסת מבצעי עבירות אלו. מהעובדה שמטרת ישראל האזינה לנאשם זה, אשר אינו תושב ישראל, ניכר כי הושקעו מאמצים רבים על מנת להביאו לדין ולאסוף ראיות לגביו.

9. בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר משמעותיים:

א. **ברע"פ 3228/12, יבגני ויסלנקו נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת המבקש להקל בעונשו, לאחר שערעור המשיבה התקבל בבית המשפט המחוזי ועונשו הוחמר למאסר בן שנתיים בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, לאחר ניהול הוכחות.

ב. **ברע"פ 8519/11 שלומי ויצמן נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וניסיון גניבה. באותו ענין הודה הנאשם בביצוע העבירות, אשר נעשו בצוותא, לא נגנב דבר, והוצהר כי קיים היה קושי ראייתי. על המערער, בעל עבר פלילי, נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר מותנה כן שבסה"כ נידון המערער ל-20

חודשי מאסר.

ג. **ברע"פ 1020/09 אברהם זייתון נ' מדינת ישראל**, נידון המבקש בשל התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה והפרת הוראה חוקית. המבקש הודה בביצוע העבירות, ונידון ל-30 חודשי מאסר.

ד. **ברע"פ 5494/10 חושיה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, כניסה לישראל שלא כחוק ומעשי פזיזות ורשלנות, ונדון ל-28 חודשי מאסר בפועל.

ה. **ברע"פ 7278/10 רחמים שאולוב נ' מדינת ישראל**, הושתו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, וביחד עם הפעלת המאסר המותנה, הוא נידון ל-27 חודשים, בגין התפרצות לבית מגורים וגניבה מהבית.

ו. **ברע"פ 3063/11 אפרים כהן נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע על-פי הודאתו בהתפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון ל-24 חודשי מאסר בפועל, כשבית המשפט המחוזי ציין כי בכך אינו ממצה את הדין עם המבקש, בהיותו ערכאת ערעור, וחרף הליך שיקום חיובי שעבר.

ז. **בע"פ (מח'-חיפה) 14791-01-12 מדינת ישראל נ' ואיל אבו חסן**, נידון הנאשם לאחר שהודה בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים ושתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט המחוזי קבע כי העונש נוטה לקולא.

גזרי הדין אותם הגיש לעיוני ב"כ הנאשם אינם יכולים לשמש כאמת מידה לענייננו, שכן ברובם נטו לקולא משום חלוף פרק זמן משמעותי מאז ביצוע העבירה, ונסיבות אישיות יחודיות. כך, **בעפ"ג (מח'-ב"ש) 25807-05-12 מדינת ישראל נ' בוקובה**, אמנם נדון הנאשם לאי ההרשעה ושל"צ לאחר שהודה בביצוע התפרצויות ועבירות נוספות בחמישה מקרים, אלא שבאותו מקרה הועדפו שיקולי שיקום שכן הנאשם היה בן 18 וחצי בעת ביצוע המעשים, הוא השתלב בהליך טיפולי מוצלח, ובית המשפט התרשם כי מדובר היה במעידה חד פעמית אשר נעשתה במשך תקופה של מספר ימים. **בת"פ (שלום-ב"ש) 2320-07 מדינת ישראל נ' אלירן פרץ**, הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירת התפרצות לבית מגורים וגניבה ממנו, ונידון במסגרת הסדר להארכת מאסר מותנה, ו-180 שעות של"צ, בשל חלוף 4 שנים ממועד ביצוע העבירה, והשינוי המהותי שחל בחייו מאז.

10. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה להיות הביצוע בצוותא, ובהתאם לסעיף 40ג לחוק, לפיו יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין אירוע אחד, אף אם האירוע כולל מספר עבירות, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו 12-30 חודשי מאסר.

11. **בגזירת העונש בנדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם בפני לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו, אף כי חסך מזמנו של בית המשפט בדרך ניהול ההוכחות. לחובתו מספר הרשעות קודמות. בשנת 2006 הורשע הנאשם בעבירות של גניבה, שהייה בלתי חוקית, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונידון לשנת מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה הינה מיום 25.11.13,

בבית המשפט הצבאי בשומרון, לאחר שנעצר בתיק שבפניי, שם נדון בשל עבירות של הפרת הוראה בדבר סגירת שטח והחזקת דבר החשד באופן סביר להיות גנוב ל-59 ימי מאסר, במסגרת הסדר טעון. אף כי אכן לא הורשע הנאשם, ככתוב בגליון הרישום הפלילי, בביצוע התפרצות נוספת, הרי שהעובדה כי הורשע בשנת 2006 בביצוע עבירות רכוש, נדון לשנת מאסר, והוא שב וביצע את העבירות שבפניי, מלמדת כי לא למד את הלקח. יתרה מכך, הנאשם ריצה את גזר הדין אשר הוטל עליו בבית המשפט הצבאי תוך תקופת מעצרו בתיק שבפניי, ומשום כך למעשה ייגזר עליו בתיק זה עונש החופף לעונש שהוטל עליו בבית המשפט הצבאי.

12. שקלתי אף את עניינו של נאשם 1, אשר הודה במסגרת הסדר, שלא בפניי, בסיוע לאחר מעשה לנאשם שבפניי, בכך שאסף את הנאשם שבפניי ואת הטלויזיה הגנובה מיד לאחר ההתפרצות, וכן החזיק בביתו 3 טלויזיות אחרות שיש עליהן חשד סביר שהן גנובות. נאשם זה לקח אחריות והודה במעשיו, הוא תושב ישראל, קרי לא נמצא בשטח המדינה מתוך כוונה לבצע בה עבירה, העבירות בהן הורשע קלות יותר באופן משמעותי מהעבירות בהן הורשע הנאשם שבפניי, הוא ללא הרשעות קודמות בעבירות רכוש, וכיום הינו חבר מועצת כפר קאסם. עניינו של אותו אחר טרם הסתיים, אולם מהטעונים לעונש אשר הוגשו לעיוני על ידי ב"כ הנאשם עולה כי הוגש בעניינו תסקיר חיובי, והוא נשלח לקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות. לאור הנתונים שפורטו לעיל סבורני כי אין עניינו, וגזר הדין העתידי להיגזר עליו דומים או משליכים על עונשו של הנאשם שבפניי.

13. במסגרת השיקולים לקולא שקלתי את גילו של הנאשם, את מצבה הבריאותי של בתו, כפי שנטען מפיו, וכן את היותו אב לחמישה ילדים. בשקלול הנסיבות מצאתי כי יש להטיל על הנאשם מאסר ברף התיכון של מתחם הענישה אותו קבעתי, שכן הנאשם שב ומבצע עבירות של כניסה לישראל שלא כדון ועבירות רכוש, כשהעבירות עליהן הוא נותן את הדין בפניי חמורות יותר מאלו בגינן נידון בעבר.

14. לא אוכל להימנע מהטלת ענישה כלכלית על הנאשם, שכן מטרת ביצוע העבירות על ידו הינה כלכלית, ובמקרה שלפניי ניזוק המתלונן, בכך שחדרו לביתו ופגעו בביטחונו האישי וקניינו. אף כי הטלויזיה נתפסה בסופו של דבר, הרי שהדבר היה כ-10 חודשים לאחר מכן, ומכאן שהמתלונן כבר נאלץ לרכוש טלויזיה חדשה, וכיסו נפגע.

15. בסופו של יום אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, 22.10.13.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש שאינה פשע. חודש מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על חוק הכניסה לישראל.

ג. פיצוי בסך 5000 ₪ למר מרדכי אשכנזי. הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.14.

ד. קנס בסך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.14.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ד, 08/05/2014 שעת סיום הדין: 11.56 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

הוקלד על ידי יעל בז'ה